

ОЁ ҚОИЗ АСТ, КИ ШАХСЕ
МАЗҲАБИ ХУДРО ТАҒЙИР
ДИҲАД?

[Тоҷикӣ – Тоҷикӣ – طاجيکيّه]

Шайх Солеҳ Фавзон

Тарҷума: Муҳаммадазиз Раҷабӣ

Сомонаи Боғи Нақӯрон

2013 - 1435

IslamHouse.com

هل يجوز للشخص أن يخرج من مذهبه الفقهي إلى
مذهب فقهي آخر؟
«باللغة الطاجيكية»

الشيخ صالح الفوزان

ترجمة: محمد عزيز رجب

موقع رياض الصالحين

2013 - 1435

IslamHouse.com

ОЁ ҶОИЗ АСТ, КИ ШАХСЕ МАЗҲАБИ ХУДРО ТАҒЙИР ДИҲАД?

Савол: Оё ҷоиз аст, ки шахсе мазҳаби худро, (ки дар ибодатҳояш пойбанд бар он буд) тағйир додаву ба мазҳаби дигар бигзарад? Ё инки мусалмон то дами марги хеш бояд бар як мазҳаб бошад?

Ва оё байни мазҳабҳои ҷаҳоргона дар ҷиғунагии адои намоз фарқе ҳаст? Ва кайфияти намози Паёмбар (салому дуруди Аллоҳ бар ӯ ва олу асҳобаш бод) ҷиғуна ҳаст?

Ҷавоб: Қазияи тамазҳуб ба мазҳабе тафсил дорад:

Он инсонест, ки қудрати маърифати аҳкоми шарият аз далелҳоро ва қудрати истинботро дорад, барои ӯ тамазҳуб (ба мазҳабе пойбанд будан) ҷоиз нест, балки бар ӯ воҷиб аст, ки ҳукмро аз далел бигирад, агар қудрат ва тавоноӣ дорад. Лекин ҷунин кор нодир аст дар мардум, зеро ки ин мансаби муҷтаҳидон аст, ки рутбаи иҷтиҳодро расидаанд, ва аммо онест, ки қудрати истинбот ва дарёфти аҳком аз далелро надорад (ва ин ҳоли аксар ва ағлаби мардум аст, хосса тан дар ин замонҳои мутааххир), пас барои ӯ боқе нест, ки ба яке аз мазҳабҳои ҷаҳоргона пойбанд бошад ва аз яке аз ин мазоҳиб тақлид варзад.

Лекин на тақлиди кӯр-кӯрона, ки ҳар хатову савобро аз мазҳаб бигирад, балки вочиб аст бар ӯ, ки аз мазҳаб он аҳкомеро бигирад, ки муҳолиф бо далел набошад. Аммо, агар равшан гашт, ки қавле дар ин мазҳаб муҳолифи далел ҳаст, пас ҷоиз нест, ки мусалмон он қавлро пайравӣ кунад. Балки вочиб аст, ки далелро пайравӣ намояд, агарчанде дар мазҳаби дигар бошад.

Пас тарки мазҳабе ва гузаштан ба мазҳаби дигар барои далел бошад (дар ҳаққи он касе, ки чунин қудрат дорад), амри хубе ҳаст, балки вочиб аст. Зеро ки пайравӣ аз далел вочиб аст!

Ва аммо, агар гоҳе аз мазҳабе ва гоҳ аз мазҳаби дигар пайравӣ кунад, ва ҳамин тавр байни мазоҳиб барои хостаҳои хеш ва дар ҷустуҷӯи руҳсатҳо бигардад, пас ҷоиз нест. Яъне ончӣ, ки ба хостаҳои ӯ мувофиқат кард бигирад, гарчанде муҳолифи далел аст ва ончӣ, ки зидди хостаҳои ӯст тарк намояд, ҳарчанд ки мутобиқи далел аст, ингуна шахс тобиғи нафсу ҳавои хеш аст, ба Аллоҳ паноҳ мебарем!

Пас интиқол аз як мазҳабе ба мазҳаби дигар дар асоси хостаҳои нафс ва ҷустуҷӯи руҳсатҳову осониҳо ҷоиз нест, ва аммо интиқол дар асоси талаби далел ва фирор аз ақволи хато ва бедалел, барои мусалмон амри матлуб аст.

Валлоҳу таъоло аълам.

Ва аммо масъалаи ихтилофи мазоҳиби чаҳоргона дар намоз, алҳамду лиллоҳ, ки ин чаҳор мазҳаб дар аҳкоми намоз бо ҳам муттафиқ ҳастанд дар умум. Ва хилофҳам дар баъзе ҷузъиёти намоз аст. Баъзеяшон онро машруъ медонанд ва баъзеи дигар не, ва баъзеҳо онро мустаҳабб медонанд ва ҳамин тавр, ва хилоф дар ҷузъиёт аст. Аммо аҳкоми намоз дар умум, ҳеч хилофе надоранд алҳамду лиллоҳ!

Ва аммо сифат ва чигунагии намози Паёмбар, дар суннати ӯ баён шудааст. Ва он дар кутуби суннат маҳфузу машруҳ аст. Ва суолкунандаро ва низ мусалмононро лозим аст, ки ба он китобҳо бозгарданд, ва хоссатан китоби “Зодул-маъод”-и Ибни Қаййими Ҷавзӣ. Ӯ дар ин китоби худ сифати намози Паёмбарро баён кардааст ва онро аз ибтидо то интиҳояш шарҳу тавзеҳ додааст. Ва ҳамчунин дар рисолае бо номи “Ас-Салот”, ки боbero ҷой додааст дар баёни сифати намози Паёмбар аз аввалаш то охири он, гӯё ки Ӯро мушоҳида мекуни (салому дуруди Аллоҳ бар ӯ ва олу асҳобаш бод). Ва бар ҳар мусалмоне лозим аст, ки ба ин китоб рӯчӯ намояд.